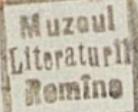

Rețea

Scumpe Domnule Rimnicianu,

10908. Printre un miracol revoltător al poeziilor noastre deabia acuma primește scrisoarea D Tale alit de bună în care îmi faci cinstea să-mi vorbești despre „Cîileană” cu prea măgulitoare curinte. Îți multumeșc din totă inimă. Iarăi sunt cu alit mai scumpă elogioasă D Tale aprecieri cu cît era bine că de obicei ești așa de rezervat în păreri.

Mă bucurăsești fără incenjor că nu sunt foarte nisipat de atenția aceasta excepțională. Din cît am scris prima oară am stăticiunile să ţin mai mult la „Cîileană” asta. Mi-a

fost folos mai frică de soarta ei ca ce a tulburat celorlalte cărți
ele mele. Măs fi declarat mulțumit dacă aș fi avut pentru ea
adesea cîtorva oameni, într-un care negușit pe a Dăle. Printre
coincidențe care mi-e dragă, ordinioară, cînd a apărut „Ion”, mi-a
spus (poate Dăle ai și uitați) că îi-a plăcut mult cu seamă un
capitol la care eu lîneam, în taină, mai mult decât tot romaneul.
Trebuie să îți încăpici acum să te încântări și pe hui moare scri-
soarea Dăle după „Giuleanu”.

Îți mulțumeșc încă odată și te rog să crezi în prefațea
deosebită ce îi-o păstrează de mulți ani

Laura Petrescu

30. I. 1928 Brux.